DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Część XXXV.

Wydana i rozesłana dnia 31. Sierpnia 1854.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XXXV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. August 1854.

186.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 11. Lipca 1854.,

dotyczące zniesienia Urzędu celnego Chignolo.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXV. nr. 181., wydaną dnia 18. Lipca 1854.

187.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 11. Lipca 1854.,

o urządzeniu własnéj Dyrekcyi finansowéj krajowéj w Królestwie Dalmacyi i dalszych zawisłych urządzeniach.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXV. nr. 182., wydaną dnia 18. Lipca 1854.

188.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów i Handlu z dnia 12. Lipca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LXV. nr. 183., wydana dnia 18. Lipca 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w powszechném terytoryum celném objętych,

o deklaracyi towarów z wolnego obrotu Związku celnego, dla których żąda się w przywozie do Austryi uwzględnienia celnego.

Wytoczono kwestyę, czy towary z wolnego obrotu Związku celnego, dla których w przywozie do Austryi żąda się uwzględnienia celnego, pojedynczo zadeklarowane być winny wedle nazwy taryfowéj, odpowiadającéj pozycyi taryfowéj, pod którą są zamieszczone, albo, czy w deklaracyi, oprócz nazwy taryfowéj, wymienione być winny także i te szczególne znamiona, na których się zasadza uwzględnienie celne, a w skutek których przy tych pozycyach taryfowych, gdzie nie wszystkie w nich objęte towary udział biorą w uwzględnieniach w obrocie pośrednim (n. p. przy pozycyach taryfowych 14, *a*; 15, *d*; 18, *c* i *d*; 23, *d*; 28, *e*; 44, *c*; 52, *c*; 53, *e*; 58, *a*; 59, *b*; 60, *g*; 62, *e*; 63, *b*; 64, *a*, *c*, *d*; 65, *d*; 66, *b*; 67, *b*, *d*; 68, 69, *c*; 70, 75, *b*, *c*; 79, *a*, *b*), wedle uwag do pozycyj taryfowych, uwzględnienia te żądane być mogą. Czy jest n. p. dostateczném zadeklarować: „Towary lniane gatunku średniego; towary słomiane ordynaryjne, z wolnego obrotu Związku celnego“, lub czy powinno być zadeklarowaném: „Towary lniane gatunku średniego, z wyjątkiem adamaszku; towary słomiane ordynaryjne, jakoto rogóżki pod nogi i maty, farbowane, z wolnego obrotu Związku celnego“.

186.

Erlaß des Finanzministeriums vom 11. Juli 1854,

betreffend die Aufhebung des Zollamtes Chignolo.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXV. Stück, Nr. 181, ausgegeben am 18. Juli 1854.

187.

Verordnung des Finanzministeriums vom 11. Juli 1854,

über die Errichtung einer eigenen Finanz-Landesdirekzion im Königreiche Dalmazien und der weiteren hievon abhängigen Einrichtungen.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXV. Stück, Nr. 182, ausgegeben am 18. Juli 1854.

188.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 12. Juli 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXV. Stück, Nr. 183, ausgegeben am 18. Juli 1854),

giltig für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

über die Erklärung der Waaren aus dem freien Verkehre des Zollvereines, für welche in der Einfuhr nach Oesterreich eine Zollbegünstigung angesprochen wird.

Es ist die Frage entstanden, ob Waaren aus dem freien Verkehre des Zollvereines, für welche in der Einfuhr nach Oesterreich eine Zollbegünstigung in Anspruch genommen wird, einfach nach der tarifmäßigen Benennung erklärt werden sollen, welche der Tarifpost entspricht, unter die sie gereiht sind, oder ob in der Erklärung außer der tarifmäßigen Benennung auch jene besonderen die Zollbegünstigung begründenden Merkmale anzugeben sind, durch welche bei jenen Tarifposten, wo nicht alle darunter enthaltenen Waaren an den Begünstigungen im Zwischenverkehre Theil nehmen (z. B. bei den Tarifposten 14, a; 15, d; 18, c und d; 23, d; 28, e; 44, c; 52, c; 53, e; 58, a; 59, b; 60, g; 62, c; 63, b; 64, a, c, d; 65, d; 66, b; 67, b, d; 68; 69, c; 70, 75 b, c; 79 a, b), laut den Anmerkungen zu den Tarifposten, der Anspruch an diese Begünstigungen begründet wird. Genügt es z. B. zu erklären: „Leinenwaaren, mittelfeine; Strohwaaren, gemeine, aus dem freien Verkehre des Zollvereines," oder muß erklärt werden: „Leinenwaaren, mittelfeine, mit Ausnahme der Damaste; Strohwaaren, gemeine, nämlich Fußdecken und Matten, gefärbte, aus dem freien Verkehre des Zollvereines."

Na to oświadcza się, że w przypadkach właśnie rzeczonych nie jest dostateczną deklaracya samą tylko nazwą taryfową.

By atoliż oświadczający nie byli zniewoleni wyliczać pojedynczych znamion, uzasadniających prawo do uwzględnienia celnego, dozwala się im, zamiast znamion tych, jeżeli to przekładają, załączyć do nazwy taryfowéj odwołanie się do uwagi taryfy, znamiona te wyszczególniającéj. W powyższych więc przykładach dostateczném jest zadeklarowanie: „Towary lniane gatunku średniego (uwaga do 53, *b*); towary słomiane ordynaryjne (uwaga do 59, *b*), z wolnego obrotu Związku celnego".

Odwołanie się do uwagi taryfy zamiast specyalnego wyszczególnienia znamion dotyczących, dostateczném jest także i w tym razie, jeżeli pod nazwą taryfową pozycyi taryfowéj towary są objęte, które w uwzględnionym obrocie pośrednim różném cłem są nałożone (n. p. 20, *a*; 55, *b*; 62, *d*; 67, *e*; 70, 75, *c*). Aksamit z jedwabiu i bawełny, z wolnego obrotu Związku celnego, może więc w ten sposób być zadeklarowanym: „Towary jedwabne ordynaryjne, a to aksamit" lub „Towary jedwabne ordynaryjne (uwaga 1 do 55, *b*), z wolnego obrotu Związku celnego".

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w krajach koronnych, prócz Królestwa Lombardzko-Weneckiego, z dniem 1. Sierpnia 1854. r., w témże ostatniém zaś z dniem, przez internacyonalną komisyę połączenia celnego w Medyolanie następnie oznaczonym.

Baumgartner m. p.

189.

Obwieszczenie Ministerstwa Finansów z dnia 13. Lipca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LXV. nr. 184., wydana dnia 18. Lipca 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

mocą którego ustanowione zostają niektóre ułatwienia pod względem pobiérania prowizyj od zapisów długu Stanu, wydanych na pożyczkę, rozpisaną cesarskim patentem z dnia 26. Czerwca 1854. roku (nr. 158. Dziennika praw Państwa).

By ile możności ułatwić pobiéranie procentów od zapisów długu Stanu, wydanych na pożyczkę rządową, rozpisaną cesarskim patentem z dnia 26. Czerwca 1854. (nr. 158. Dziennika praw Państwa *), zarządza się:

1. Kupony od takich obligacyj, na okaziciela brzmiących, nie nad rok jeden zapadłe, przyjmowane będą do zapłaty podatków we wszystkich kasach

*) Dzien. rządowy, r. 1854., Oddz. I. część XXXII. nr. 160.

Hierüber wird bemerkt, daß in den erwähnten Fällen allerdings die Erklärung der tarifmäßigen Benennung allein nicht genüge.

Um jedoch den Erklärenden die Aufzählung der einzelnen, den Anspruch auf die Zollbegünstigung begründenden Merkmale zu ersparen, wird ihnen gestattet, statt dieser Merkmale, wenn sie es vorziehen, der tarifmäßigen Benennung die Berufung auf diejenige Anmerkung des Tarifes beizufügen, welche jene Merkmale angibt. In den obigen Beispielen genügt also die Erklärung: „Leinenwaaren, mittelfeine (Anmerkung zu 53, b); Strohwaaren, gemeine (Anmerkung zu 59, b), aus dem freien Verkehre des Zollvereines".

Die Berufung auf die Anmerkung des Tarifes statt der speziellen Angabe der betreffenden Merkmale, genügt auch in dem Falle, wenn unter der tarifmäßigen Benennung einer Tarifpost Waaren enthalten sind, die im begünstigten Zwischenverkehre verschieden belegt sind (z. B. 20, a; 55, b; 62, d; 67, c; 70, 75, c). Sammt aus Seide und Baumwolle, aus dem freien Verkehre des Zollvereines, kann daher erklärt werden: „Seidenwaaren, gemeine, und zwar Sammt" oder „Seidenwaaren, gemeine (Anmerkung 1 zu 55, b), aus dem freien Verkehre des Zollvereines".

Die Anordnung tritt in den Kronländern, außer dem lombardisch-venezianischen Königreiche, mit 1. August 1854, und in dem letzteren an dem von der internazionalen Zolleinigungs-Kommission in Mailand nachträglich zu bestimmenden Tage in Wirksamkeit.

Baumgartner m. p.

189.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 13. Juli 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXV. Stück, Nro. 184, ausgegeben am 18. Juli 1854),

wirksam für alle Kronländer,

womit mehrere Erleichterungen in Beziehung auf die Zinsenbehebung von jenen Staats-Schuldverschreibungen, welche für das, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854 (Nr. 158 des Reichs-Gesetzblattes) eröffnete Staatsanlehen hinausgegeben werden, bestimmt werden.

Um die Zinsenbehebung von jenen Staats-Schuldverschreibungen, welche für das, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854 (Nr. 158 des Reichs-Gesetzblattes*) eröffnete Staats-Anlehen hinausgegeben werden, thunlichst zu erleichtern, wird angeordnet:

1. Die nicht länger als Ein Jahr verfallenen Coupons von derlei auf Ueberbringer lautenden Obligazionen werden bei allen Landes-, Haupt- und Filialkassen, dann

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1854, I. Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 160.

i urzędach cesarskich, i wypłacane będą we wszystkich kasach krajowych, głównych i filialnych, tudzież w obu kasach centralnych w Medyolanie i Wenecyi, na samo tylko zgłoszenie.

2. Prowizye za kwitem płatne od obligacyj takich na pewne imię wystawionych, wypłacane będą w c. k. kasie długów rządowych we Wiédniu, we wszystkich jéj wydziałach kredytowych, w obrębach całéj Monarchii, za uprzedniém, sposobem dotychczasowym uskutecznić się mającém, przekazaniem na ostatnie, a jeżeli takowe zapisy długu Stanu brzmią na osoby moralne, jakoto: gminy, fundacye, korporacye, kościoły, probostwa, szkoły i t. d., lub znajdują się w zachowaniu sądowém, także we wszystkich c. k. kasach poborowych, a względzie Królestwa Lombardzko-Weneckiego, w kasach intendencyjnych finansowych.

Baumgartner *m. p.*

190.

Rozporządzenie Ministeryów Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Finansów z dnia 17. Lipca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LXVI. nr. 185., wydana dnia 18. Lipca 1854.),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

którém w skutek najwyższego postanowienia z d. 16. Lipca 1854. wydane zostają bliższe przepisy o obciążaniu fideikomisów i lenności cesarskich, celem udziału posiadaczy ich w pożyczce rządowéj rozpisanéj.

Dla objaśnienia i przeprowadzenia najwyższego postanowienia z dnia 5. Lipca 1854. r., obwieszczonego rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6. Lipca 1854. r., nr. 166. Dziennika praw Państwa *), mocą którego udzieloném zostało posiadaczom fideikomisów i lenności cesarskich najwyższe pozwolenie, iż celem udziału w rozpisanéj pożyczce rządowéj wolno im jest obciążyć fideikomisy i lenności cesarskie aż do wyczerpnięcia piérwszéj trzeciéj wartości 95. procentami kwoty subskrybowanéj, wydają w skutek najwyższego postanowienia z dnia 16. Lipca 1854. r. Ministerya Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Finansów w spólném porozumieniu rozporządzenia następujące:

§. 1.

Ci posiadacze fideikomisów, którzy celem udziału w nowo-rozpisanéj pożyczce rządowéj użytek robić chcą z najwyższego pozwolenia do zadłużenia

*) Dzien. rządowy, r. 1854., Oddz. I., cz. XXXIII. nr. 171.

bei den beiden Zentralkassen zu Mailand und zu Venedig auf bloßes Anmelden bezahlt, und von allen landesfürstlichen Kassen und Aemtern als Steuer-Einzahlung angenommen.

2. Die gegen Quittung zahlbaren Zinsen von derlei auf Namen lautenden Staats-Schuldverschreibungen werden bei der k. k. Staats-Schuldenkasse in Wien, bei allen Kreditsabtheilungen derselben, im Umfange der ganzen Monarchie, gegen vorläufige auf die bisherige Art zu erwirkende Ueberweisung auf die Letzteren, und in soferne derlei Staats-Schuldverschreibungen auf moralische Personen, als: Gemeinden, Stiftungen, Körperschaften, Kirchen, Pfarreien, Schulen ꝛc. lauten, oder in gerichtlicher Aufbewahrung sich befinden, auch bei allen k. k. Steuerämtern, und rücksichtlich des lombardisch-venezianischen Königreiches, bei den Finanz-Intendenzkassen bezahlt.

Baumgartner m. p.

190.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 17. Juli 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVI. Stück, Nr. 185, ausgegeben am 18. Juli 1854),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 16. Juli 1854 die näheren Bestimmungen über die Onerirung der Fideikommisse und landesfürstlichen Lehen, behufs der Betheiligung der Besitzer derselben an dem eröffneten Staatsanlehen, vorgezeichnet werden.

Zur Erläuterung und Ausführung der, mit Erlaß des Ministers des Innern vom 6. Juli 1854, Nr. 166 des Reichs-Gesetzblattes *), kundgemachten Allerhöchsten Entschließung vom 5. Juli 1854, wodurch den Besitzern von Fideikommissen und landesfürstlichen Lehen die Allerhöchste Bewilligung ertheilt wurde, zum Behufe der Betheiligung an dem eröffneten Staatsanlehen die Fideikommisse und landesfürstlichen Lehen bis zur Erschöpfung des ersten Werthsdrittheiles mit 95 Percent des subskribirten Betrages belasten zu dürfen, werden in Folge Allerhöchsten Entschließung vom 16. Juli 1854 von den Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen einverständlich die nachstehenden Bestimmungen erlassen:

§. 1.

Jene Besitzer von Fideikommissen, welche zum Zwecke der Betheiligung an dem neueröffneten Staatsanlehen von der Allerhöchsten Bewilligung zur Einschuldung des

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1854, erste Abtheilung, XXXIII. Stück, Nr. 171.

piérwszéj trzeciéj fideikomisu wedle pomiaru wartości dobra, ustanowionego w §. 1. rozrządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6. Lipca 1854. r., nr. 166. Dziennika praw Państwa, obowiązani są uczynić o tém doniesienie do przynależnéj władzy finansowéj fideikomisowéj, i przedłożyć onéjże wykaz podatku gruntowego cesarskiego i dopłaty trzecizny, poczém ta suma, aż do któréj dozwoloném się być okazuje zadłużenie, stosownie do najwyższego pozwolenia, ze względem na stan istniejących już obecnie długów fideikomisowych, jakotéż konsensów oneracyjnych jakkolwiek już udzielonych, jak najspieszniéj oznaczyć i posiadaczowi fideikomisu oznajmić ma.

W rezolucyi dotyczącéj wspomniony zamiar zadłużenia osobno zawsze ma być uwidocznionym z odwołaniem się do najwyższego pozwolenia.

§. 2.

Za przedłożeniem rezolucyi téj dozwoloném być może wciągnienie do księgi (intabulacya) kwoty dłużnéj, wyrównywającéj kaucyi, mającéj być złożoną na subskrybowaną sumę pożyczki, na piérwszą trzecią fideikomisu bez wszelkich dalszych warunków.

Przeciwnie zaś tabularne wciągnienie takowe z względem nadwyżki długu fideikomisowego w tym celu oświadczonego, miejsce miéć może tylko za przedłożeniem certyfikatu, wydanego subskrybentowi przy złożeniu kaucyi na pożyczkę wedle §. 7. rozporządzenia z dnia 5. Lipca 1854., nr. 159. Dziennika praw Państwa *).

Przy tych czynnościach urzędowych polecone sobie mają sądy spieszność jak największą.

§. 3.

Co się tyczé depuracyj tegoż długu fideikomisowego, znajdują zastosowanie powszechne prawne postanowienia. Przeciwnie zaś zapisy długu Stanu, nabyte przez wpłaty uiszczone, w powszechności pozostawione być winny posiadaczowi fideikomisu do wolnego zarządzenia.

Odpowiedzialność więc zapisów długu Stanu za depuracye długu fideikomisowego tak zaciągnionego, namieniona w §. 1. rozrządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5. Lipca 1854. r., nr. 166. Dziennika praw Państwa **), o tyle tylko ma miéć znaczenie, iż władza fideikomisowa, gdyby w poszczególnych przypadkach nad miarę istniejące obciążenie użytków fideikomisu przeszkodném było uprowizyonowaniu i prawnéj depuracyi długu fideikomisowego, dla

*) Dzien. rządowy rok 1854., Oddz. I., cz. XXXII. nr. 169.

**) Dzien. rząd. r. 1854., Oddz. I., cz. XXXIII. nr. 171.

ersten Fideikommißdrittheiles nach dem, im §. 1 des Erlasses des Ministers des Innern vom 6. Juli 1854, Nr. 166 des Reichs-Gesetzblattes, festgesetzten Maßstabe des Gutswerthes Gebrauch machen wollen, haben hievon der zuständigen Fideikommiß-Behörde die Anzeige zu erstatten und derselben den Ausweis über die landesfürstliche Grundsteuer und den Drittelzuschuß vorzulegen, wornach dieselbe den Betrag, bis zu welchem die Einschuldung in Gemäßheit der Allerhöchsten Bewilligung gestattet erscheint, mit Rücksicht auf den Stand der bereits bestehenden Fideikommißschulden und auf die bereits ertheilten Oncrirungs-Konsense schleunigst zu bestimmen und dem Fideikommiß-Besitzer bekannt zu geben hat

In dem dießfälligen Bescheide ist der angedeutete Zweck der Einschuldung mit Berufung auf die Allerhöchste Bewilligung jederzeit besonders ersichtlich zu machen.

§. 2.

Gegen Beibringung dieses Bescheides kann die bücherliche Eintragung (Intabulazion) eines Schuldbetrages, welcher der, auf den subskribirten Anlehensbetrag zu erlegenden Kauzion gleich kömmt, auf das erste Werthsdrittel des Fideikommisses ohne weitere Bedingungen bewilliget werden.

Dagegen findet diese bücherliche Eintragung bezüglich des Mehrbetrages der zu diesem Zwecke eingegangenen Fideikommißschuld nur gegen Beibringung des dem Subskribenten bei Erlegung der Anlehens-Kauzion nach §. 7 der Verordnung vom 5. Juli 1854, Nr. 159 des Reichs-Gesetzblattes *), erfolgten Zertifikates Statt.

Den Gerichten wird bei diesen Amtshandlungen die größte Beschleunigung zur Pflicht gemacht.

§. 3.

In Rücksicht der Depurazionen dieser Fideikommißschuld finden die allgemeinen gesetzlichen Bestimmungen ihre Anwendung. Dagegen sind aber auch die, durch die geleisteten Einzahlungen erworbenen Staats-Schuldverschreibungen in der Regel der freien Verfügung des Fideikommiß-Besitzers zu überlassen.

Die im §. 1 des Erlasses des Ministers des Innern vom 5. Juli 1854, Nr. 166 des Reichs-Gesetzblattes **), angedeutete Haftung dieser Staatsschuld-Verschreibungen für die Depurazionen der so entstandenen Fideikommißschuld ist daher nur dahin zu verstehen, daß die Fideikommißbehörde, wenn in besonderen Fällen eine bestehende übermäßige Belastung der Nutzungen des Fideikommisses der Verzinsung und der gesetzlichen Depurazion der Fideikommißschuld hinderlich fallen würde, zur Sicher-

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1854, erste Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 169.

**) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1854, erste Abtheilung, XXXIII. Stück, Nr. 171.

ubezpieczenia prestacyj tych obowiązaną jest nakazać posiadaczowi fideikomisu sądowe złożenie i winkulacyę zapisów długu Stanu, lub odpowiedniéj części ich.

§. 4.

Powyższe postanowienia zastosowane być winny także i do tych lenności cesarskich, które się oraz znajdują związane węzłem fideikomisowym.

§. 5.

Co do innych lenności cesarskich, zgłosić się winni posiadacze do właściwéj izby lenniczéj, przyczém tak izba rzeczona, co się tyczé kwoty, aż do któréj obciążenie lenna miejsce ma, jak władza sądowa, co się tyczé pozwolenia i wciągnienia przyzwolonego długu lennego do ksiąg publicznych, postępować ma podług postanowień §§. 1. i 2.

§. 6.

Dług w ten sposób z przyzwoleniem izby lenniczéj do ksiąg publicznych wciągniony, obowiązuje wszystkich następców w lennie: wierzycielowi przysłuża więc celem ściągnienia onegoż prawo do egzekucyi użytków nie tylko przeciw obecnemu posiadaczowi, lecz téż i przeciw wszystkim późniejszym posiadaczom dobra.

By atoliż zabezpieczyć z czasem uwolnienie lenna od długu tego, stanowi się oraz, iż wszelkie przepisy powszechnego prawa cywilnego o depuracyi długów fideikomisowych zastosowanie mieć winny także i do tych długów lennych, przeto izba lennicza sciśle obowiązaną jest, czuwać nad uiszczeniem depuracyj, jeżeli, ze względem na obciążenie użytków lenna, zachodzićby miały obawy co do prestacyi tychże, stosownie do §. 2. niniejszego rozporządzenia nalegać na zabezpieczenie przez złożenie stosownéj sumy w zapisach długu Stanu, a gdyby depuracye nie były uiszczane w czasie należytym, zarządzić natychmiast sądową sekwestracyę lenna.

§. 7.

Gdyby posiadacz lenna, który już pozyskał obciążenie lenna celem uiszczenia kaucyi, pomimo tego nie złożył subskrypcyi swojéj, lub po spełnieniu subskrypcyi nie uiścił się z wpłatami, celem których obciążenie lenna nastąpiło, o czém izba lennicza przekonanie sobie zjednać ma, wówczas, bez względu na raty depuracyjne, natychmiast przeciw niemu zarządzić należy środki przymusowe do uwolnienia lenna przez umorzenie całego długu tak z użytków lenna, jakotéż z innego majątku.

stellung dieser Leistungen dem Fideikommißbesitzer die gerichtliche Hinterlegung und Vinkulirung der Staats-Schuldverschreibungen, oder eines angemessenen Theiles derselben aufzutragen verpflichtet ist.

§. 4.

Die vorstehenden Bestimmungen haben auch rücksichtlich jener landesfürstlichen Lehen Anwendung zu finden, welche zugleich unter dem Fideikommißbande stehen.

§. 5.

In Ansehung anderer landesfürstlicher Lehen haben sich die Besitzer an die zuständige Lehenstube zu wenden, wobei sich sowohl diese rücksichtlich der Bestimmung des Betrages, bis zu welchem die Belastung des Lehens stattfindet, als die Gerichts-Behörde rücksichtlich der Bewilligung und Vornahme der Eintragung der konsentirten Lehenschuld in die öffentlichen Bücher nach den Bestimmungen der §§. 1 und 2 zu benehmen hat.

§. 6.

Die auf diese Art mit Genehmigung der Lehenstube in die öffentlichen Bücher eingetragene Schuld ist auch für alle Nachfolger in dem Lehen verbindlich, und dem Gläubiger kommt daher zur Einbringung derselben das Recht auf die Exekuzion der Früchte nicht nur wider den gegenwärtigen, sondern auch wider alle späteren Besitzer des Gutes zu.

Um jedoch die allmälige Befreiung des Lehens von dieser Schuld sicher zu stellen, wird zugleich bestimmt, daß alle Vorschriften des allgemeinen bürgerlichen Rechtes über die Depurazion der Fideikommißschulden, auch für diese Lehenschulden zu gelten haben, daher der Lehenstube zur strengen Pflicht gemacht wird, über die Leistung der Depurazionen zu wachen, wenn, mit Rücksicht auf die Belastung der Lehenfrüchte Besorgnisse über die zu erwartende Leistung derselben obwalten sollten, dem §. 2 der gegenwärtigen Verordnung gemäß auf die Sicherstellung durch Erlag eines angemessenen Betrages der Staats-Schuldverschreibungen zu dringen, und wenn die Depurazionen in gehöriger Zeit nicht geleistet würden, die gerichtliche Sequestrazion des Lehens sogleich einzuleiten.

§. 7.

Sollte ein Lehenbesitzer, welcher die Belastung des Lehens zum Zwecke der Bestellung der Kauzion bereits bewirkt hat, die Subskripzion dennoch nicht erlegen, oder nach vollzogener Subskripzion doch die Einzahlungen, zu deren Zweck die Belastung des Lehens erfolgt ist, nicht leisten, worüber sich die Lehensstube die Ueberzeugung zu verschaffen hat, so ist, ohne Rücksicht auf Depurazionsraten, sogleich mit den Zwangsmaßregeln zur Befreiung des Lehens durch Tilgung der ganzen Schuld aus den Lehenfrüchten sowohl, als auch aus seinem übrigen Vermögen, gegen denselben vorzugehen.

§. 8.

Niniejsze postanowienia nie mają zastosowania do lenności cesarskich z łaską lenniczą, do których obciążenia bez tego nie jest potrzebny konsens lennodawczy w skutek najwyższego postanowienia z dnia 25. Stycznia 1819., nr. 1,555. Zbioru ustaw sądowych.

§. 9.

Wszelkie rzeczonéj sprawy dotyczące podania, protokóły i sądowe załatwienia, niemniéj tabularne wciągnienia, wolne są od opłaty stempla i należytości. ustanowionych w ustawach z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850.

Baron de Bach m. p. **Kawaler de Baumgartner** m. p.
Baron de Krauss m. p.

191.

Rozrządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17. Lipca 1854.,

obowiązujące w Królestwie Węgierskiém,

którém dozwolone zostają byłym panom dóbr prywatnych wypłaty zdatkowe na zapadłe renty wynagrodzenia urbaryalnego.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXVI. nr. 186., wydaną dnia 18. Lipca 1854.

192.

Rozrządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17. Lipca 1854.,

obowiązujące w Królestwach Kroacyi i Slawonii,

którém dozwolone zostają byłym panom gruntów prywatnych wypłaty zdatkowe na zapadłe renty wynagrodzenia urbaryalnego.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXVI. nr. 187., wydaną dnia 18. Lipca 1854.

§. 8.

Auf die landesfürstlichen Lehen mit der Lehengnade, bei welchen in Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 25. Jänner 1819, Nr. 1555 der Justiz-Gesetzsammlung, ein lehensherrlicher Konsens zur Belastung ohnehin nicht erforderlich ist, finden die gegenwärtigen Bestimmungen keine Anwendung.

§. 9.

Alle auf die vorliegende Angelegenheit bezüglichen Eingaben, Protokolle und gerichtlichen Erledigungen, sowie die bücherlichen Eintragungen, sind von der Stempel-Abgabe und den in den Gesetzen vom 9. Februar und 2. August 1850 festgesetzten Gebühren befreit.

Freiherr von Bach m. p. **Ritter von Baumgartner** m. p.
Freiherr von Krauß m. p.

191.

Erlaß des Ministers des Innern vom 17. Juli 1854,

giltig für das Königreich Ungarn,

wodurch den ehemaligen Privat-Grundherren Abschlagszahlungen auf die verfallenen Renten der Urbarial-Entschädigung bewilliget werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXVI. Stück, Nr. 186, ausgegeben am 18. Juli 1854.

192.

Erlaß des Ministers des Innern vom 17. Juli 1854,

giltig für die Königreiche Kroazien und Slawonien,

wodurch den ehemaligen Privat-Grundherren Abschlagszahlungen auf die verfallenen Renten der Urbarial-Entschädigung bewilliget werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXVI. Stück, Nr. 187, ausgegeben am 18. Juli 1854.

193.

Rozrządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17. Lipca 1854.,

obowiązujące w Królestwach Węgier, Kroacyi i Slawonii, w Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim i w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém,

mocą którego udzieloną zostaje dozwolona w skutek najwyższego postanowienia z dnia 5. Lipca 1854. r. piąta zaliczka urbaryalna także i tym panom gruntów prywatnych, którzy z powodu politycznego zachowania się swego wyłączeni byli od osiągnienia zaliczek urbaryalnych.

Obacz Dziennik praw Państwa część LXVI. nr. 188., wydaną dnia 18. Lipca 1854.

194.

Rozrządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17. Lipca 1854.,

obowiązujące dla Województwa Serbskiego i Banatu Temeskiego,

którém dozwolone zostają byłym panom gruntów prywatnych wypłaty zdatkowe na zapadłe renty wynagrodzenia urbaryalnego.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXVI. nr. 189., wydaną dnia 18. Lipca 1854.

195.

Rozrządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17. Lipca 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część LXVI. nr. 190., wydana dnia 18. Lipca 1854.),

mające moc w Królestwach Galicyi i Lodomeryi, w Wielkiém Księstwie Krakowskiém i w Księstwie Bukowińskiém,

którém dozwolone zostają wypłaty zdatkowe na zapadłe renty indemnizacyi uwolnienia gruntowego.

Najwyższém postanowieniem z dnia 16. Lipca 1854. r. raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolska Mość dozwolić, ażeby w Królestwach Galicyi i Lodomeryi, w Wielkiém Księstwie Krakowskiém i w Księstwie Bukowińskiém uiszczane były z funduszu uwolnienia zdatkowe wypłaty na zapadłe renty indemnizacyi uwolnienia gruntowego przy zachowaniu przepisów następujących.

193.
Erlaß des Ministers des Innern vom 17. Juli 1854,

giltig für die Königreiche Ungarn, Kroazien und Slawonien, die Wojwodschaft Serbien mit dem Temeser Banaie und das Großfürstenthum Siebenbürgen,

wodurch der, mit Allerhöchster Entschließung vom 5. Juli 1854 bewilligte fünfte Urbarial-Vorschuß auch den, wegen ihres politischen Verhaltens von Erlangung von Urbarial-Vorschüssen ausgeschlossenen Privat-Grundherren gewährt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXVI. Stück, Nr. 188, ausgegeben am 18. Juli 1854.

194.
Erlaß des Ministers des Innern vom 17. Juli 1854,

giltig für die Wojwodschaft Serbien und das Temeser Banat,

wodurch den ehemaligen Privat-Grundherren Abschlagszahlungen auf die verfallenen Renten der Urbarial-Entschädigung bewilliget werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXVI. Stück, Nr. 189, ausgegeben am 18. Juli 1854.

195.
Erlaß des Ministers des Innern vom 17. Juli 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVI. Stück, Nr. 190, ausgegeben am 18. Juli 1854),

giltig für die Königreiche Galizien und Lodomerien, das Großherzogthum Krakau und das Herzogthum Bukowina,

wodurch Abschlagszahlungen auf die verfallenen Renten der Grundentlastungs-Entschädigung bewilliget werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 16. Juli 1854 zu bewilligen geruht, daß in den Königreichen Galizien und Lodomerien, im Großherzogthume Krakau und in dem Herzogthume Bukowina Abschlags-Zahlungen auf die verfallenen Renten der Grundentlastungs-Entschädigung unter Beachtung der nachfolgenden Bestimmungen von dem Entlastungsfonde geleistet werden dürfen:

§. 1.

Komisya krajowa uwolnienia gruntów ma prawo, na żądanie dozwolić wypłat zdatkowych na renty indemnizacyi wymierzoną być mającéj, należące się od chwili zniesienia powinności urbaryalnych, w powszechności w dziesięciokrotnéj ilości dotychczasowéj zaliczki rent urbaryalnych.

Osobom, do poboru uprawnionym, którym w skutek najwyższego pozwolenia wypłaconą została lub wypłaconą być ma trzyletnia zaliczka rent urbaryalnych, przyznana będzie wypłata zdatkowa w wysokości siedmiokrotnéj sumy zaliczki jednorocznéj rent urbaryalnych

§. 2.

Jeżeli renta indemnizacyi uwolnienia gruntowego nie jest ani obłożona zakazem lub sekwestracyą, ani w egzekucyę sądową wciągnięta, wówczas wypłata zdatkowa z funduszu uwolnienia przekazana ma być temu, który dotąd zaliczkę rent pobiérał w zapisach długu uwolnienia gruntowego, bez sądowego postępowania przekazowczego.

§. 3.

Uprowizyonowanie zapisów długu, dla uiszczenia wypłaty zdatkowéj na zapadłe renty indemnizacyjne wystawić się mających, poczynać się będzie z tym terminem zapadającym dla prowizyj od zapisów długu uwolnienia gruntowego, który poprzedza bezpośrednio przekazanie wypłaty.

Co się tyczé ostatniéj reszty, pozostającéj po odtrąceniu wydanych zaliczek i wpłaty zdatkowéj z rent indemnizacyi, zapadających aż do wydania kapitału indemnizacyjnego, pozostają w swéj mocy postanowienia najwyższego patentu z dnia 29 Października 1853. r., nr. 236. Dziennika praw Państwa *), także i co do ustanowionego tamże początku prowizyonowania.

§. 4.

Wpłaty zdatkowe uiszczone w zapisach długu uwolnienia gruntowego na zapadłe renty indemnizacyjne uważane będą w swoim czasie, przy ostateczném wymierzeniu rent zapadłych, równie tak jak udzielone zaliczki rent urbaryalnych, i stosownie ku temu zaciągnione będą tymczasowo do ksiąg funduszu uwolnienia.

*) Dziennik rząd. rok 1853., Oddział I., część LX. nr. 237.

§. 1.

Die Grundentlastungs-Landeskommission ist berechtiget, über Einschreiten Abschlags-Zahlungen auf die, seit Aufhebung der Urbarial-Leistungen gebührenden Renten der auszumittelnden Entschädigung in der Regel im zehnfachen Betrage des bisherigen Urbarial-Rentenvorschusses zu bewilligen.

Bezugsberechtigten, welchen in Folge besonderer Allerhöchster Bewilligung ein dreijähriger Urbarial-Rentenvorschuß flüssig gemacht worden ist oder wird, ist nur eine Abschlagszahlung in der Höhe des siebenfachen Betrages des einjährigen Urbarial-Rentenvorschusses zu gewähren.

§. 2.

Diese Abschlagszahlung ist, wenn die Grundentlastungs-Entschädigungsrente weder mit Verbot oder Sequestrazion belegt, noch in gerichtliche Exekuzion gezogen ist, demjenigen, welcher bisher den Rentenvorschuß bezogen hat, ohne gerichtliche Zuweisungs-Verhandlung in Grundentlastungs-Schuldverschreibungen bei dem Entlastungsfonde erfolgbar anzuweisen.

§. 3.

Die Verzinsung der, zur Leistung der Abschlagszahlung auf die verfallenen Entschädigungsrenten auszufertigenden Schuldverschreibungen hat mit dem, der Erfolglassungs-Anweisung unmittelbar vorausgehenden Zinsen-Falltermine der Grundentlastungs-Schuldverschreibungen zu beginnen.

Bezüglich des endlichen, nach Abrechnung der erfolgten Vorschüsse und der Abschlags-Zahlung verbleibenden Restbetrages der, bis zur Ausfolgung des Entschädigungs-Kapitals verfallenen Entschädigungsrenten, bleiben die Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 29. Oktober 1853, Nr. 236 des Reichs-Gesetzblattes *), auch rücksichtlich des dort festgesetzten Beginnes der Verzinsung aufrecht.

§. 4.

Die in Grundentlastungs-Schuldverschreibungen geleisteten Abschlagszahlungen auf die verfallenen Entschädigungsrenten sind seiner Zeit, bei endgiltiger Ausmittlung der verfallenen Renten ebenso wie die ertheilten Urbarial-Rentenvorschüsse zu behandeln, und demgemäß mittlerweile bei dem Entlastungsfonde zu verbuchen.

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, LX. Stück, Nr. 237.

§. 5.

Bieżąca jednoroczna zaliczka rent urbaryalnych wypłacona będzie, jak dotąd, także i tym do poboru uprawnionym, którzy otrzymają dozwolone wypłaty zdatkowe na zapadłe renty uwolnienia gruntowego.

Baron de Bach m. p.

§. 5.

Der laufende einjährige Urbarial-Rentenvorschuß ist auch jenen Bezugsberechtigten, welche die bewilligten Abschlagszahlungen auf die verfallenen Grundentlastungsrenten erhalten, wie bisher flüssig zu machen.

Freiherr von Bach m. p.